

Dzejolis2

INDULIS

Nikolaja Kalniņa dzejolis
Reiņa Birzgaļa zīmējums

Varens zēns ir Indulis:
Avīzē viņš iekļuvis
Un par labiem darbiem vien -
Jāpriecejas, jā, nudien!

Gadu tikai divpadsmit,
Bet jau viņam dienas rit,
Pilnas darbiem dažādiem -
Iepazīties der ar tiem:

Divās skolās iet viņš jau,
Bet ar to vēl diezgan nav;
Divas valodas viņš māc,
Skautu nodarbībās nāk.

Klubā lidmašīnas būvē:
Zāgē, urbj un kopā skrūvē;
Patīk arī sporta spēles,
Vārdiņš asprātīgs uz mēles.

Un kad vasara ir klāt:
Nometnē iet labu prāt';
Pats tai sapelna viņš naudu,
Darbu darīdams ar baudu.

Un nu gods pēc gadiem trim
Tāds ir piešķirts Indulim:
L a b ā k a i s viņš novadā,
Avīzi kas izvadā:

Nekavē to rītos miegs,
Lietus gāzieni vai sniegs -
Laikā vienmēr akurāt
Avīze ir visiem klāt.

Laimīgs Indulim šis gads:
Nu viņš redzams arī pats
Avīzē kā apbalvotais,
Visu sveikts un apbrīnotais!
Beidzot to, vēl piebilst prieks -
Un tas nebūs nekāds nieks -
Visiem saka Indulis:
„Esmu dzimis l a t v i e t i s!”

